

A Pécsi Ítéltábla a személyesen eljáró felperes neve (címe) felperesnek - a Kaposvári 7. számú Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Halász Lajos ügyvéd, címe) által képviselt **I.rendű alperes neve** (címe) I. rendű és a **II.rendű alperes neve** (címe) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás iránt indított perében a Kaposvári Törvényszék 2018. június 27. napján kelt 20.P.20.640/2018/10. számú ítélete ellen a felperes által 16. sorszám alatt előterjesztett és Pf. 3. sorszám alatt pontosított fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az I. rendű alperesnek tizenöt napon belül 38.100 (harmincnyolcezer-egyszáz) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az állami adó- és vámhatóság felhívásában megjelölt módon és számlára - 48.000 (negyvennyolcezer) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A k...hu megnevezésű elektronikus sajtóterméket az I. rendű alperes szerkeszti, kiadója a II. rendű alperes.

A k...hu hírportálon 2018. április 23-án „Lassan indítani kéne újra a vonatokat, ha nem takarodnak el maguktól” címmel jelent meg cikk, amelynek a felperes által sérelmezett tartalma a következő volt: „Tnak egyébként van egy cikkünk megjelenésekor is elérhető posztja, és alatta néhány kommentje (<[<https://www.facebook.com.../>](https://www.facebook.com.../)), amelyből képet kaphatunk a zsidóságról alkotott nézeteiről (egyelőre csak linkeljük, ha esetleg törlik a vállalhatatlan posztot, akkor a képernyőmentést is nyilvánosságra hozzuk). A bejegyzést **T a k** holokauszt-megemlékezés kapcsán írta a ... közösségbe 2017. június 27-én”.

A felperes 2018. május 4-én a cikk miatt helyreigazítást kért az alperestől, amely szerint a cikk fent idézett kifogásolt tartalma valótlan állítás, a valóság azzal szemben az, hogy a bejegyzést felperes nem a zsidósággal kapcsolatban tette, hanem **Sz K** közszereplésével kapcsolatban. Azzal, hogy a kép fölé azt írta: „Egy friss kép - na nem a népnek - hanem K nagy barátjáról, aki ha kell mély katolikus (komcsi besúgóként most pláne nagy divat), ha kell zsidó. Ha kell besúgó, ha kell ..., ha kell ..., ha kell”

Az alperes helyreigazítást nem tett közzé.

A felperes keresetében az I. rendű alperest a fenti tartalmú sajtó-helyreigazítás közzétételére, a II. rendű alperest pedig perköltség megfizetésére kérte kötelezni. Keresetének indokolása szerint az írásban valótlán tényállítás az, hogy a hivatkozott posztból képet lehet kapni a zsidósággal kapcsolatos nézeteiről. Ezzel szemben a valóság az, hogy a hivatkozott posztban **Sz Król** írt, a poszt tartalma igazolja, hogy a zsidósággal kapcsolatban semmilyen kijelentést nem tett.

Az I. rendű alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy az írás kifogásolt tartalmában semmilyen tényállítás, illetőleg való tény hamis színben feltüntetése nem történt, a cikk írója az olvasóra bízta, hogy a felperesi kijelentések és kommentek alapján milyen képet alakít ki a felperes zsidóságról alkotott nézeteiről.

A II. rendű alperes a perben nyilatkozatot nem tett.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az államnak 36.000 forint le nem rótt elsőfokú eljárási illetéket. Ítéletének indokolásában felhívta a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12.§ (1) és (2) bekezdését, a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 495.§ (1) és (2) bekezdését, 496.§ (1) és (2) bekezdését, valamint a Legfelsőbb Bíróság PK 14. számú állásfoglalását. Utalt arra, hogy a Pp. 499.§ (1) bekezdése lehetővé teszi, hogy a felperes a sajtótermék szerkesztőségét a helyreigazító közlemény közzétételére, a kiadóját pedig a perköltség megfizetésére kérje kötelezni. Az ügy érdemében úgy foglalt állást, hogy a cikk egészének vizsgálata és kifogásolt részletének értelmezése alapján a felperes által helyreigazítani kért szövegben az I. rendű alperes tény nem közölt, való tény hamis színben nem tüntetett fel. A kifogásolt közlés valójában csupán annyiban tartalmaz tényállítást, hogy megjelöli a felperes korábbi posztját és kommentjeit, amiben egy holokauszt megemlékezésről készült fényképet és a hozzá általa írt szöveget tette közzé. Ezen túl a cikk csupán azt állította, hogy a link alkalmas arra, hogy a felperes zsidóságról alkotott nézeteiről az olvasó képet kaphasson. Azonban az, hogy a linken található kép és ahhoz a felperes által írt szöveg mennyiben és milyen mélységben alkalmas arra, hogy abból erre következtetést vonjon le az olvasó, azért nem jelent valótlán tényközlést, mert ennek megítélése éppen az olvasóra tartozik. Ezért arra a következtetésre jutott, hogy az I. rendű alperes sajtó-helyreigazításra, a II. rendű alperes perköltség megfizetésére nem kötelezhető.

Az elsőfokú ítélet megváltoztatása és a kereset teljesítése érdekében a felperes fellebbezett. Fellebbezésében kérte az elsőfokú bíróság eljárása szabályszerűségének a felülbírálatát, a Pp. 67.§ (1) és (3) bekezdésében foglaltak megsértését állítva. Álláspontja szerint az I. rendű alperes képviselője a 2018. június 13. napjának 11:30 órájára kitűzött tárgyaláson az alpereseket nem képviselhette volna, a II. rendű alperestől ugyanis nem rendelkezett meghatalmazással, az I. rendű alperestől származó meghatalmazását pedig a tárgyalás megkezdéséig nem csatolta elektronikus okiratként. Ebből következően az alperesek a perfelvételi tárgyalást elmulasztották, ami miatt az elsőfokú bíróságnak a Pp. 497.§ (4) bekezdése szerint a keresetet nem vitatottnak tekintve a perfelvétel lezárását követően ítéletével marasztalnia kellett volna az alpereseket.

A másodfokú bíróság anyagi jogi felülbírálati jogkörében a Pp. 369.§ (3) bekezdés a), b) és c) pontja alapján kérte az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítás okszerűségének, a megállapított tényállásnak és az abból levont jogi következtetéseknek a felülvizsgálatát. Álláspontja szerint a bizonyítékként csatolt cikkből megállapítható, hogy annak kifogásolt részlete tényközlést tartalmaz annyiban, hogy az elérhető posztból képet lehet kapni a zsidóságról alkotott nézeteiről, ami lejárató,

hamis és eltorzított tény. Valótlannak tartotta továbbá, hogy a zsidósággal kapcsolatban bármilyen dehonosztáló véleményt fogalmazott volna meg.

Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. A meghatalmazás kapcsán utalt arra, hogy azt elektronikus okiratként 2018. június 13-án 11:22:23 órakor a központi rendszer igazolása szerint megérkezettnek kell tekinteni, ezért a tárgyaláson a jogi képviselő az I. rendű alperes képviseletében eljárhatott, míg a II. rendű alperes nem képviseltette magát a tárgyaláson. Az ügy érdemében arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság helyesen döntött, amikor úgy ítélte meg, hogy a helyreigazítással érintett cikkrészletben valótlán tényközlés nem történt.

A II. rendű alperes a másodfokú eljárásban nyilatkozatot nem tett.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az abból levont jogi következtetéseivel és a keresetet elutasító érdemi döntésével is egyetértett a másodfokú bíróság. A döntés indokait csupán a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel egészíti ki az alábbiak szerint.

A felperes iratellenesen állította fellebbezésében az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak az ügy érdemi eldöntésére kiható megsértéseként azt, hogy az I. rendű alperes a perfelvételi tárgyalást valójában elmulasztotta, mert a képviseletében jelentkezett ügyvéd meghatalmazását elektronikus okiratként csak a tárgyalás után, elkéssetten csatolta.

A Pp. 67.§ (1) bekezdése szerint a meghatalmazottnak az eredeti meghatalmazását vagy annak hitelesített másolatát első beadványához kell mellékelni, vagy ha erre előbb kerül sor, az első bírósági jelentkezése alkalmával az iratokhoz kell csatolnia. Az elektronikus kapcsolattartásra köteles I. rendű alperesi jogi képviselőnek azonban a Pp. 611.§ (1) bekezdése alapján a bírósághoz benyújtott beadványa mellékleteként kellett csatolnia az elektronikus okiratként rendelkezésre álló vagy az általa digitalizált meghatalmazást azzal, hogy a bíróság digitalizált meghatalmazás esetén az eredeti meghatalmazás bemutatására hívhatja fel a képviselőt.

Az I. rendű alperes a felperes fellebbezési előadásával szemben 8. sorszámu, a jogi képviselő bejelentésére szolgáló űrlapon előterjesztett beadványához mellékelte a jogi képviselőjének adott meghatalmazást, az iratot a központi rendszer igazoltan 2018. június 13-án 11:22:23 órakor befogadta. A bírósági ügyvitelről szóló 14/2002. (VIII. 1.) IM rendelet 75/C.§ (5b) bekezdése szerint pedig a beadványt akkor kell benyújtottnak tekinteni, ha az informatikai rendszer befogadás-visszaigazolást küldött. Az I. rendű alperes jogi képviselője tehát meghatalmazását a bírósághoz címzett első beadványához mellékelte elektronikus okiratként a tárgyalás megkezdése előtt csatolta, az I. rendű alperest tehát a meghatalmazottja a tárgyaláson képviselhette. A felperes ezért alaptalanul hivatkozott arra, hogy a perfelvételi tárgyalást az I. rendű alperes elmulasztotta.

Az I. rendű alperes jogi képviselője a perben a II. rendű alperest nem képviselte, ezért a képviselet szabálytalanságára a felperes nyilvánvalóan alaptalanul hivatkozott.

Mivel az ítélet hatályon kívül helyezésére a Pp. 381.§-a alapján nem volt szükség, a másodfokú bíróság az ügy érdemében döntött.

E körben megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan végezte el a sérelmezett cikk vizsgálatát. A sajtó-helyreigazítási keresetek elbírálásának szempontjait tartalmazó, a Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiuma által hozott PK 12. számú állásfoglalásban foglaltakat megfelelően alkalmazva értékelte az egész cikk tartalmát, a kifogásolt szövegrészeket és a cikkben elhelyezett hiperhivatkozás (link) folytán az annak szerves részét képező, az I. rendű alperes által közzétett facebook bejegyzés (poszt) anyagát, és vetette össze mindezekkel a felperes keresetében megjelölt sérelmezett közlést. Az állásfoglalás szerint ugyanis a sajtó-helyreigazítás iránti igény elbírálásánál a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. A helyreigazítást kérő személyének megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések nem adnak alapot helyreigazításra. Véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat, valamint a társadalmi, politikai, tudományos és művészeti vita önmagában nem lehet sajtó-helyreigazítás alapja.

Minderre tekintettel az elsőfokú bíróság helytállóan vizsgálta elsődlegesen azt, hogy a sérelmezett közlés tényállításnak, illetve való tény hamis színben történő feltüntetésnek minősül-e, avagy véleménynyilvánításnak.

A másodfokú bíróság helytállónak ítélte meg e körben az elsőfokú bíróság döntését, kifejtett indokait is osztotta. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel azt emeli ki, hogy a cikk címéből, teljes tartalmából megállapítható, hogy az I. rendű alperes a felperes által az interneten - facebook bejegyzésekben, illetve blog bejegyzésben - a nyilvánosság számára megismerhetővé tett közléseket mutatott be, beszámolva azok tartalmáról, egyben értelmezve és kritikusan értékelve azokat.

A perben kifogásolt szövegrészlet a cikk egészétől eltérő annyiban, hogy a felperes által a **k** holokausz megemlékezésről közzétett fényképet és szöveget nem idézte közvetlenül, hanem abba ágyazva egy linkről tette elérhetővé, arról nem számolt be, hogy mit tartalmaz a facebook bejegyzés. A cikk megjelenésekor politikai szerepet vállaló felperes holokausz megemlékezéshez kapcsolódó nyilatkozatának ilyen módon való bemutatása megfelel az Smtv. 10.§-a szerinti követelménynek. Helyreigazításra az adhat alapot, ha a cikkben írtak és a hivatkozott felperesi közleményben látható tartalom között a tényeket eltorzító különbség fedezhető fel. A perbeli esetben a felperes álláspontjával szemben ilyen megállapítás nem tehető. Az I. rendű alperes ugyanis a felperes facebook posztjával kapcsolatban - az abban látottakat értelmezve - csupán annak a következtetésének adott hangot, hogy abból - hasonlóan a többi részletesen bemutatott internetes közléshez - a posztot megismerők képet kaphatnak a felperes zsidóságról alkotott nézeteiről. Ez egyértelműen megállapítható a felperes által sérelmezett szövegrész stílusából, nyelvtani felépítéséből, az abban használt kifejezésekből, amelyeket összevetve a linkről elérhető facebook posztban látottakkal, okszerűtlenség sem állapítható meg. A felperesi közlemény nem vitásan tartalmaz egy fényképet a **k** holokausz megemlékezésen résztvevőkről, köztük **Sz K k** polgármesterről, aki a képhez fűzött szöveg szerint „ha kell mély katolikus”, „ha kell zsidó”. Mindezek alapján rögzíthető, hogy a felperes facebook posztjának van a zsidóságot érintő tartalma, ezért nem állapítható meg, hogy az I. rendű alperes azzal kapcsolatban valótlan állítást tett. A felperesi posztban közzétettek tartalmát nem változtatta meg, az ott nyilvánosságra hozott tartalomról mindössze azt a véleményét fogalmazta meg, hogy abból következtetni lehet a felperes zsidóságról alkotott nézeteire. Az elsőfokú bíróság arra is helyesen hivatkozott, hogy a felperes által kifogásolt újságírói vélemény azért sem minősült valótlan tényközlésnek, illetve való tények hamis színben való feltüntetésének, mert helyességének megítélését valójában az olvasóra bízta, akinek

lehetőséget biztosít a felperesi közlemény egyszerű - a cikkbe épített hipervivatkozásról történő - megismerésére.

A másodfokú bíróság utal még arra, hogy az Alkotmánybíróság a 34/2017. (XII. 11.) AB határozatában a közéleti szereplők sajtótájékoztatójáról szóló tudósítás kapcsán rögzítette, hogy a sajtónak a valótlan tényállításokért fennálló felelőssége más mérce szerint ítélendő meg, amikor a közéleti szereplők kijelentéseit közvetíti ahhoz képest, amikor szerkesztők és újságírók saját elképzeléseik és előzetes döntéseik mentén határozzák meg a médiatartalmat. Ilyenkor ugyanis a sajtó működésének fókuszában nem a közvita saját érvekkel való gazdagítása és befolyásolása, hanem a társadalmi tanácskozásban részt vevő többi szereplő megnyilvánulásainak naprakész és hiteles becsatornázása áll [indokolás (44) bekezdés]. A sajtótájékoztatóról való tudósítások mindenekelőtt az elhangzottaknak a hírek aktualitásához igazodó közzétételét igénylik, a tájékoztatás alkotmányos követelményeit ebben az esetben elégíthetik ki. Hangsúlyozta az Alkotmánybíróság, hogy a mások állításait közlő sajtó felelősségének korlátozottsága kiváltképp fennáll akkor, amikor a média a közéleti vita frontvonalában tevékenykedő politikusok kijelentéseit terjeszti [indokolás (45) bekezdés].

Ennek jelentősége a perbeli ügyben abban áll, hogy az I. rendű alperes a perbeli cikkben, annak sérelmezett részében a politikus felperes interneten közzétett megnyilvánulásait közvetítette, azt a link beágyazásával a maga ténylegességében tette a nyilvánosság számára elérhetővé. Az újságcikk közlésének lényeges tartalma ebben az esetben a felperes facebook posztból kitűnő véleményének, másokhoz való viszonyának közönség elé tárása volt. A felperesi közleményt a maga egészében tárta a nyilvánosság elé, a cikk olvasóit saját véleményük kialakítására indította a közzététellel, ezért a sajtó felelőssége nem volt megállapítható.

Mindezek alapján az Smtv. 12.§ (1) bekezdése szerinti helyreigazításnak nem volt helye, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - a Pp. 376.§ (1) bekezdés első fordulata alapján a fellebbezést tárgyaláson kívül elbírálv - a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező felperes a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján köteles a pernyertes I. rendű alperes másodfokú perköltségét megtéríteni, mely az I. rendű alperes jogi képviselőjének költségjegyzék előterjesztése útján felszámított, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a fél és a jogi képviselő között létrejött megállapodás szerint megállapított ügyvédi munkadíj. A II. rendű alperes részéről másodfokú perköltség nem merült fel. A le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére a Pp. 101.§ (1) bekezdése és 102.§ (1) bekezdése, valamint a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdése alapján kötelezte a másodfokú bíróság a pereszes felperest.

Pécs, 2018. október 25.

. Kutasi Tünde s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács János s.k. előadó bíró, Dr. Vogycska Petra s.k. bíró